

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 106/07-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. septembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti B. M. a M. M., obaja bytom B., zastúpených advokátom JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo B. M. a M. M. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93 p o r u š e n é b o l o .

2. B. M. p r i z n á v a finančné zadostučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. M. M. priznáva finančné zadostučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 106/07 zo 17. mája 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť B. M. (ďalej len „sťažovateľ“) a M. M. (ďalej len „sťažovateľka“, spolu ďalej aj „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že nálezom č. k. I. ÚS 126/02-23 z 3. apríla 2003 ústavný súd nevyhovel sťažnosti sťažovateľov, ktorá bola prijatá na ďalšie konanie uznesením z 30. októbra 2002 a ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93.

Podľa sťažovateľov porušovanie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy pokračovalo aj po vydaní uvedeného nálezu.

Sťažovatelia podali 20. februára 2004 okresnému súdu žiadosť o pokračovanie v prerušenom konaní [konanie vedené pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93 bolo na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 K 77/99 zo

7. mája 1999 zo zákona prerušené v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov], pretože zanikli prekážky, ktoré viedli k jeho prerušeniu, a 28. apríla 2004 podali žiadosť o informáciu o stave konania, na ktorú im do podania sťažnosti ústavnému súdu nebola doručená žiadna odpoveď.

Podľa sťažovateľov vec, ktorá je predmetom tohto konania, nie je skutkovo ani právne zložitá a ich správanie v priebehu konania bolo aktívne a nezapríčiniilo „neúmerné predĺženie“.

Podľa názoru sťažovateľov v postupe okresného súdu došlo v predmetnom konaní k viacerým obdobiam nečinnosti. Posledné obdobie nečinnosti okresného súdu trvá od 25. januára 2001 do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, počas ktorého okresný súd neurobil v konaní žiadny úkon, a to napriek jeho povinnosti pokračovať v konaní po zrušení konkurzu na majetok žalovaného T., a. s., I., pretože jeho majetok nepostačoval na úhradu výdavkov a odmenu správcu konkurznej podstaty.

Sťažovatelia vzhľadom na uvedené navrhli ústavnému súdu, aby nálezom rozhodol takto:

„1. Okresný súd Bratislava III vo veci vedenej pod č. k. 7 C 85/93 porušil právo B. M. a M. M. rod. Č. aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod č. k. 7 C 85/93 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. B. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nález.

4. M. M. rod. Č. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nález.“

Okresný súd na základe výzvy ústavného súdu doručil 1. augusta 2007 svoje vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľov, v ktorom uviedol:

„Pokiaľ ide o vyjadrenie k prijatej sťažnosti chcem poukázať na tú skutočnosť, že v predmetnej veci, vec bola pridelená viacerým sudcom. Naposledy v roku 2001 JUDr. L. S., ktorý i napriek väčšiemu časovému odstupe vo veci konal a v tom čase bol i dva krát dočasne pridelený na Krajský súd v Bratislave. Ďalej poukazujem i na tú skutočnosť, že išlo o zložitú právnu vec.“

Vyjadrenie okresného súdu doručil ústavný súd 6. augusta 2007 právnenému zástupcovi sťažovateľov.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci sťažnosti sťažovateľov upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk účastníkov a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu.

II.

Z obsahu sťažnosti a priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci:

- 30. decembra 1992 bol Okresnému súdu Bratislava – vidiek (neskôr Okresný súd Bratislava III) doručený návrh na začatie konania sťažovateľov o zaplatenie 48 500 Kčs s príslušenstvom,

- 2. februára 1993 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku,

- 16. februára 1993 okresný súd nariadil pojednávanie na 24. marec 1993, na ktorom následne rozhodol, že vo veci nie je miestne príslušný konať a postúpil vec Obvodnému súdu Bratislava II,

- 27. mája 1993 Obvodný súd Bratislava II postúpil predmetnú vec Mestskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o miestnej príslušnosti,

- 30. júna 1993 Mestský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 8 Nc 111/93 rozhodol, že vo veci je príslušný na ďalšie konanie okresný súd,
- 10. septembra 1993 bol spis doručený okresnému súdu,
- 4. novembra 1993 okresný súd nariadil pojednávanie na 18. november 1993,
- 18. novembra 1993 okresný súd uskutočnil pojednávanie, ktoré bolo odročené s tým, aby sa žalovaný vyjadril k žalobe,
- 24. novembra 1993 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného,
- 6. decembra 1994 okresný súd zaslal výzvu sťažovateľovi a žalovanému,
- 3. januára 1995 odporca doručil okresnému súdu výpis z obchodného registra,
- 9. januára 1995 sťažovatelia doručili okresnému súdu odpoveď na jeho výzvu,
- 8. septembra 1995 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. október 1995,
- 3. októbra 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo okresným súdom odročené,
- 13. novembra 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo okresným súdom znovu odročené,
- 29. novembra 1995 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie, v ktorom navrhli vypočuť viacerých svedkov,
- 17. novembra 1995 okresný súd nariadil pojednávanie na 11. január 1996 a nechal zaslať výzvu S. (ďalej len „S.“),
- 11. januára 1996 okresný súd uskutočnil pojednávanie, ktoré odročil s tým, že bude urgovaný dopyt na S. a potom bude nariadené znalecké dokazovanie,
- 31. januára 1996 okresný súd vykonal úpravu - opätovne zaslať dopyt S.,
- 16. apríla 1996 okresný súd dal pokyn na zaslanie urgencie S.,
- 1. októbra 1996 okresný súd uznesením č. k. 7 C 85/93-78 (právoplatným 29. októbra 1996) nariadil znalecké dokazovanie,
- 16. októbra 1996 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného proti výroku uznesenia o zložení preddavku na trovy znaleckého dokazovania,
- 8. novembra 1996 bol spis doručený krajskému súdu,
- 16. mája 1997 krajský súd uznesením sp. zn. Z-2-13 Co 456/96 zrušil uznesenie okresného súdu z 1. októbra 1996 v napadnutej časti,
- 10. júla 1997 bol spis doručený okresnému súdu,

- 21. júla 1997 bol daný pokyn zákonného sudcu doručiť uznesenie krajského súdu účastníkom konania,

- 27. novembra 1997 okresný súd uznesením sp. zn. V 2 - 7 C 85/93 rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku sťažovateľovi,

- 19. februára 1998 bol daný pokyn predložiť spis súdnemu znalcovi,

- 19. mája 1998 súdny znalec doručil okresnému súdu znalecký posudok,

- 21. mája 1998 bol daný pokyn doručiť znalecký posudok účastníkom konania,

- 15. decembra 1998 okresný súd nariadil pojednávanie na 24. február 1999,

- 24. februára 1999 okresný súd odročil pojednávanie na neurčito (okresný súd si vyžiadal výpis z obchodného registra, z ktorého vyplynulo, že záväzky po H., B., prešli na obchodnú spoločnosť U., a. s.),

- 5. marec 1999 právny zástupca sťažovateľov doručil okresnému súdu požadované výpisy z obchodného registra,

- 9. marca 1999 okresný súd nariadil pojednávanie na 21. apríl 1999,

- 19. apríla 1999 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k meritu veci,

- 21. apríla 1999 okresný súd odročil pojednávanie na neurčito,

- 13. októbra 2000 okresný súd nariadil pojednávanie na 9. november 2000,

- 9. novembra 2000 okresný súd odročil pojednávanie na 7. december 2000,

- 17. novembra 2000 právny zástupca sťažovateľov doručil okresnému súdu požadované výpisy (výpis z obchodného registra obchodných spoločností V., a. s., a T., a. s., ktoré vznikli rozdelením obchodnej spoločnosti U., a. s.),

- 24. novembra 2000 bola zaslaná výzva firmám V., a. s., a T., a. s., aby ako právni nástupcovia žalovaného v lehote 5 dní predložili delimitačné protokoly a ich dodatky, a súčasne bolo nariadené pojednávanie na 7. december 2000,

- 6. decembra 2000 okresný súd zmenil termín nariadeného pojednávania na 25. január 2001,

- 7. decembra 2000 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne V., a. s., v ktorom mu oznámila, že táto spoločnosť nie je v spore pasívne legitimovaná,

- 24. januára 2001 bolo doručené podanie správcu konkurznej podstaty T., a. s., v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súčasne oznámil, že na majetok T., a. s., bol vyhlásený konkurz,

- 25. januára 2001 okresný súd odročil pojednávanie v tejto veci na neurčito s tým, že si vyžiada uznesenie krajského súdu sp. zn. 7 K 77/99 (sudca konštatoval, že obchodná spoločnosť T., a. s., prevzala všetky známe i neznáme záväzky obchodného i neobchodného styku po žalovanom U., a. s., krajský súd však uznesením sp. zn. 7 K 77/99 zo 7. mája 1999 vyhlásil konkurz na majetok T., a. s., a tým došlo zo zákona k prerušeniu napadnutého konania vedeného okresným súdom),

- 12. februára 2001 bol spísaný úradný záznam, podľa ktorého bola do spisu založená zápisnica č. (...) o zrušení spoločnosti bez likvidácie – U., a. s., spolu s delimitačnými protokolmi, ktorými jej majetok prešiel na spoločnosti T., a. s., a V., a. s.,

- 14. januára 2002 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľov o pokračovanie v konaní,

- 5. februára 2002 sťažovateľ požiadal o vrátenie zaplateného súdneho poplatku,

- 20. februára 2002 bol okresnému súdu doručený prípis krajského súdu, v prílohe ktorého mu doručil sťažovateľovu žiadosť o vrátenie súdneho poplatku,

- 12. apríla 2002 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľov o pokračovanie v konaní,

- 29. mája 2003 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým opätovne požiadal o vrátenie súdneho poplatku,

- 23. februára 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľov, ktorým žiadal o pokračovanie v prerušenom konaní a súčasne oznámil odstránenie prekážky, ktorá bránila pokračovať v konaní (ukončenie konkurzného konania),

- 4. mája 2004 bola doručená žiadosť sťažovateľov o informáciu o stave konania,

- 22. februára 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť verejného ochrancu práv o poskytnutie informácii o stave predmetného konania, na ktorú okresný súd odpovedal listom z 11. marca 2005,

- 2. decembra 2005 okresný súd nariadil pojednávanie na 14. február 2006,

- 14. februára 2006 okresný súd odročil pojednávanie z dôvodu neprítomnosti žalovaného V., a. s., v likvidácii na 28. marec 2006,

- 22. marca 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým bolo oznámené, že spoločnosť T., a. s., bola 14. apríla 2005 vymazaná z obchodného registra,

- 28. marca 2006 okresný súd na pojednávaní rozhodol rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júna 2006,

- 11. augusta 2006 okresný súd uznesením opravil výrok uznesenia z 27. novembra 1997 (vrátil súdny poplatok sťažovateľovi a v ostatných častiach zostalo uznesenie nezmenené).

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o posúdenie veci podľa kritéria zložitosti, ústavný súd konštatuje, že predmetom posudzovaného konania je rozhodovanie o žalobe o náhradu škody, t. j. ide o spor týkajúci sa finančných nárokov sťažovateľov, ktorý po právnej stránke patrí do štandardnej agendy všeobecných súdov. Vzhľadom na vstupovanie ďalších účastníkov do konania v súvislosti s právnym nástupníctvom na strane žalovaných možno napadnuté konanie po vecnej stránke považovať za zložitejšie.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria - správanie sťažovateľov v posudzovanom konaní - ústavný súd na strane sťažovateľov nezistil žiadne také okolnosti po právnej a skutkovej stránke, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k závažnejšiemu spomaleniu postupu okresného súdu v predmetnom konaní.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v posudzovanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd v čase, keď postupu okresného súdu v predmetnom konaní nebránila žiadna zákonná prekážka, zistil viacero období nečinnosti, počas ktorých nebol v konaní vykonaný žiadny procesný úkon smerujúci k rozhodnutiu merita veci a ktoré mali výrazný vplyv na celkovú dĺžku tohto konania:

- od 24. novembra 1993 (vyjadrenie žalovaného doručené okresnému súdu), až do 6. decembra 1994 (pokyn zákonného sudcu na zaslanie vyjadrenia žalovaného sťažovateľom), t. j. viac ako 1 rok,

- od 9. januára 1995 (doručenie sťažovateľovej odpovede na výzvu okresného súdu) do 8. septembra 1995 (úpravou zákonného sudcu nariadené pojednávanie), t. j. takmer 8 mesiacov,

- od 16. apríla 1996 (pokyn zákonného sudcu na zaslanie urgencie) až do 1. októbra 1996 (uznesením nariadené znalecké dokazovanie), t. j. viac ako 5 mesiacov,

- od 21. mája 1998 (pokyn zákonného sudcu na doručenie znaleckého posudku účastníkom konania) do 15. decembra 1998 (úpravou zákonného sudcu nariadené pojednávanie), t. j. takmer 5 mesiacov,

- od 7. júla 2003 (dátum uverejnenia uznesenia krajského súdu o zrušení konkurzu z 29. mája 2003 v Obchodnom vestníku č...) až do 2. decembra 2005 (úpravou zákonného sudcu nariadené pojednávanie), t. j. 2 roky a 5 mesiacov.

Podľa zistenia ústavného súdu bolo preskúmané konanie poznačené aj neefektívnou činnosťou okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje napr. na nevyužitie poriadkových opatrení okresným súdom pri zabezpečovaní súčinnosti S., ktorý ignoroval jeho výzvu i následné dve urgencie, ako aj na nesústredenú činnosť okresného súdu, v dôsledku ktorej došlo napr. k zrušeniu uznesenia okresného súdu z 1. októbra 1996 v časti výroku o zložení preddavku na trovy znaleckého dokazovania

uznesením krajského súdu zo 16. mája 1996, ako aj postup okresného súdu v súvislosti s vrátením súdneho poplatku.

Vzhľadom na celkovú dĺžku tohto konania, uvedenú nečinnosť okresného súdu, ako aj so zreteľom na to, že predmetné konanie bolo poznačené aj neefektívnou činnosťou, je potrebné konštatovať, že v konaní došlo k zbytočným priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu.

Uvedený postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu § 100 ods. 1 OSP tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

IV.

S'ťažovatelia sa s'ťažnosťou domáhali tiež toho, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd v tejto súvislosti zistil, že konanie v predmetnej veci bolo skončené rozsudkom okresného súdu z 28. marca 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júna 2006. Za týchto okolností sa stalo rozhodovanie o tejto časti návrhu s'ťažovateľov bezpredmetným.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov

sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia žiadali aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk pre každého z nich z dôvodov uvedených v ich sťažnosti, najmä so zreteľom na okolnosti prípadu, ktorý je predmetom súdneho konania.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 - 7 C 85/93 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 50 000 Sk pre každého zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť účastníkovi konania, aby úplne alebo čiastočne uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným

súdom primerane ustanovenia OSP alebo Trestného poriadku. V danom prípade úspešným sťažovateľom ústavný súd úhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia nepriznal, pretože si ju ich právny zástupca neuplatnil a trovy konania ani nevyčíslil. O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje totiž súd na návrh (§ 151 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2007